

INTERNATIONAL
COMMUNITY ARTS
FESTIVAL

ICAF

PROGRAMMA
BOEK 2026

ROTTERDAM

10E
EDTIE

WWW.ICAFROTTERDAM.COM

inhoudsopgave

3

inleiding

5

residenties

8

stadsprogramma

11

woensdag 25 maart

13

donderdag 25 maart

23

vrijdag 27 maart

36

zaterdag 28 maart

50

zondag 29 maart

54

colofon

inleiding

Het jaar 2026 is een bijzonder jaar voor het ICAF.

Het markeert de 10e editie van ons internationale community arts festival. Deze mijlpaal voelt zowel feestelijk als betekenisvol. In de ruim twintig jaar dat ICAF bestaat, heeft de wereld zelden zo instabiel aanvoeld als nu.

Geopolitieke verschuivingen, de gevolgen van een snel veranderend klimaat, oorlogen, genocides en toenemende polarisatie zetten onze samenlevingen onder druk, en daarmee ook onze fysieke en mentale ruimte.

Toen we ruim een jaar geleden onze open call publiceerden en het thema van deze editie bekendmaakten, Space for Imagination, werden we overspoeld met voorstellen. Het aantal inzendingen van community arts-groepen van over de hele wereld verviervoudigde bijna ten opzichte van 2023. We waren er stil van. Stuk voor stuk waren de projecten urgent, noodzakelijk, krachtig. Ze lieten zien hoe bedreigd ruimte wereldwijd is, maar ook hoe ongelijk verdeeld het privilege om ruimte te hebben. Veel voorstellen toonden een poging om ruimte voor verbeelding te bevechten in een samenleving waarin empathie, verbeeldingskracht en wederzijds begrip steeds verder onder druk staan.

Deze editie van het ICAF is de meest ambitieuze tot nu toe, en neemt letterlijk ruimte in. Met *The Herds* presenteren we het grootste project op het ICAF ooit. Dit grootschalige, publieke kunstproject ontwikkeld door The Walk Productions (makers van *Little Amal*), onder artistieke leiding van Amir Nizar Zuabi volgde een lange internationale route van 20.000 kilometer, van Centraal-Afrika tot het hoge noorden, en komt nu naar Rotterdam waar het zijn Nederlandse première beleeft. *The Herds* is een kudde van zo'n 50 levensgrote dierpoppen die de straten van Rotterdam bestormen, gedragen en bestuurd door een lokale community van honderdvijftig Rotterdammers.

Met Town Anywhere trekken we ons voor een dag terug in de enige kerk die na het bombardement op Rotterdam in de Tweede Wereldoorlog overeind is gebleven: de Laurenskerk. Daar herrijst, in de gezamenlijke verbeelding van honderd deelnemers, een toekomstige stad. Diezelfde avond vertonen we in de grote zaal van Theater Zuidplein de indrukwekkende film *There Is Another Way*. Deze documentaire volgt het werk van Combatants for Peace, een beweging van voormalige Israëliische soldaten en Palestijnse strijders die ervoor kozen hun wapens neer te leggen en via participatieve kunstprojecten dehumanisering tegen te gaan. De film volgt de groep na de verschrikkelijke aanval van Hamas op 7 oktober en de desastreuze gevolgen daarvan: de genocide in Gaza en de verdere bezetting van Palestijnse gebieden door Israëliische kolonisten.

Deze voorbeelden zijn slechts een glimp van wat er tijdens ICAF te zien en te ervaren is. Het volledige programma bevat nog veel meer indrukwekkende projecten. Naast de grootste projecten en thema's hebben we in deze editie van het festival bewust meer ruimte gemaakt voor werken die zelf ruimte voor verbeelding faciliteren en ontmoeting mogelijk maken. Zo is er iedere ochtend de mogelijkheid om deel te nemen aan laagdrempelige community-building activiteiten, verhalen te horen en te delen op het erf van een Surinaamse oso (huisje), of samen te zingen.

Met trots en dankbaarheid voor alle projecten en mensen die voor even aanmeren in de haven van onze stad, nodigen we jullie uit om je onder te dompelen in deze collectieve ruimte voor verbeelding om daarna met moed en kracht terug te keren naar onze dagelijkse realiteiten en verder te bouwen aan empathie, hoop en positieve verandering.

Anamaria Cruz, algemeen directeur ICAF
Jasmina Ibrahimovic, creatief directeur ICAF

residenties

PRE-FESTIVAL

ICAF is een internationaal festival, maar diepgeworteld in de stad Rotterdam. Ruim voordat de internationale bezoekers naar Rotterdam komen, begint een belangrijk deel van ons werk al eerder - in de wijken, samen met bewoners en lokale maatschappelijke organisaties. Voor deze projecten hebben we inspirerende makers uitgenodigd om gedurende langere tijd samen te werken met lokale gemeenschappen. De resultaten van deze samenwerkingen worden ook gepresenteerd in het ICAF-stadsprogramma en -professionalsprogramma.

The Herds: workshops

Voorafgaand aan de twee grote openbare evenementen van The Herds worden bewoners van Rotterdam actief betrokken bij het tot leven brengen van een kudde levensgrote dierpoppen. In intensieve workshops leren honderd deelnemers de kunst van poppenspel, de werking van de esthetiek van dit project en het verhaal van de vlucht van deze dieren. Onder begeleiding van het team van The Walk Productions en de poppenspelers van het Zuid-Afrikaanse Ukwanda Puppets and Designs Art Collective leren de deelnemers het karakter van de kudde kennen en hoe deze zal reageren wanneer het wordt geconfronteerd met de drukte van de stad. In Rotterdam komt deze indrukwekkende confrontatie tussen mens en dier tot leven. De workshops verbinden bewoners, studenten, kunstenaars en festivalbezoekers en maken hen actief medemakers van een grootschalig kunstevenement.

In samenwerking met Dik Danstheater, studenten van Codarts en lokale gemeenschappen wordt de kudde op vrijdag 27 en zaterdag 28 maart tot leven gebracht en transformeren de straten van Rotterdam in een adembenemend podium. Alle routes binnen het ICAF-programma op deze twee dagen leiden aan het einde van de middag daar naartoe.

The Walk Productions & Ukwanda Puppets and Designs Art Collective

Voices of the Earth

Een muzikaal buurtproject over onze relatie met de aarde

Zangeres en community art maker Maia Steinberg brengt voor het ICAF haar project Voices of the Earth naar Rotterdam-Zuid. In dit project onderzoeken bewoners samen wat de aarde voor hen betekent en welke persoonlijke herinneringen, beelden en gevoelens daarbij horen. Samen met bewoners van Rotterdam-Zuid en internationale deelnemers van het ICAF werkt Maia toe naar een gezamenlijk zondagmiddagconcert in de grote zaal van Theater Zuidplein, tijdens de afsluiting van ICAF 2026. Deelnemers delen hun eigen band met de aarde en nodigen het publiek uit om stil te staan bij de eigen relatie tot de wereld om ons heen. Tijdens het concert is de hele buurt welkom om mee te zingen; jong en oud, van hier en ver weg. Voices of the Earth is een open en uitnodigend buurtconcert waarin ontmoeting, verbondenheid en collectieve kracht centraal staan.

Maia Steinberg

OsoToriOso

Een reizend houten huisje op zoek naar haar verhaal

OsoToriOso is een mobiel erfgoed- en verhalenproject rond de traditionele houten volkswoningen van Suriname, de oso's. Deze huizen werden tijdens en na de slavernij gebouwd door timmerlieden van Afrikaanse oorsprong die hun vrijheid hadden verworven. Binnen een systeem van onderdrukking en uitbuiting creëerden zij met hun vakmanschap plekken van trots, gemeenschap en hoop. De oso's dragen tot op vandaag verhalen van verzet, collectieve veerkracht en doorgegeven kennis in zich. Ze zijn het fundament van OsoToriOso.

Het project is ontwikkeld in nauwe samenwerking met (oud-)bewoners, bouwers en makers in Suriname en Nederland, en met scholen en culturele organisaties in Suriname. Onderzoek naar de bouw van zo'n huis (die ook in het klein werd nagebouwd) belicht het vakmanschap van de ambachtslieden die ze hebben gemaakt. In Paramaribo, Amsterdam en nu in Rotterdam delen mensen persoonlijke herinneringen van het leven in deze huizen door samen te bouwen, te praten en te onderzoeken. Zo ontstaat een levend archief waarin koloniale geschiedenis en hedendaagse identiteitsvragen samenkomen. OsoToriOso nodigt bezoekers uit om stil te staan bij het gedeelde verleden van Suriname en Nederland, en bij hoe deze geschiedenis doorwerkt in het heden — in huizen, in herinneringen en in mensen.

Team OsoToriOso in Rotterdam

In willekeurige volgorde: Robbert van der Horst / Monique van Hinte / Nellie Bakboord / Wilgo Holwijn

Stads- programma

16-29 MAART

Het ICAF-stadsprogramma nodigt Rotterdammers uit om het festival van dichtbij te ervaren. Dat kan door mee te doen aan een participatief project of door voor een bescheiden ticketprijs een voorstelling, film of concert te bezoeken. Op deze manier kan een breed lokaal publiek kennismaken met krachtige nationale en internationale community arts-projecten. Het stadsprogramma slaat een brug tussen de meest aansprekende internationale community arts-praktijken en de lokale gemeenschappen van Rotterdam.

De rode draad van het thuisgevoel

Bij De rode draad van het thuisgevoel transformeert borduurkunst tot een levendig, gezamenlijk kunstwerk. Onder leiding van Stichting Haags Verhaal en in samenwerking met Zwitserse kunstenaar Kathrin Stalder nodigt dit community arts project bezoekers uit om met felrood garen hun persoonlijke betekenis van 'thuis' te borduren op witte doekjes. Iedere steek draagt een herinnering, een verlangen of een moment van verbondenheid, en samen vormen ze een groeiende installatie die tijdens het festival tot leven komt. Met jouw bijdrage groeit dit kunstwerk uit tot een tastbare, collectieve reflectie op wat thuis betekent - een écht Rotterdams Verhaal gevormd door vele stemmen en verhalen.

Haags Verhaal

Discovering the echo from the shadows

Shadows United is een collectief van Rotterdamse kunstenaars met en zonder de juiste verblijfspapieren verbonden door een gedeelde droom: een wereld waarin iedereen toegang heeft tot fundamentele mensenrechten. Geïnspireerd door de waarden van Paulo Freire, Augusto Boal en Bertolt Brecht komen ze samen om uitdagende en vernieuwende kunst te maken. Ze gebruiken schaduwtheater om verhalen te vertellen en onzichtbare ervaringen zichtbaar te maken. Met licht, beweging en gerecycleerde materialen creëren ze een interactieve ruimte van verbeelding, solidariteit en hoop. Bezoekers worden uitgenodigd mee te ontdekken, te spelen en samen een eerlijkere, menselijkere wereld te verbeelden.

Shadows United

Overbruggen

Het beroep van brugwachter verdween door modernisering langzaam uit het straatbeeld. Met het verdwijnen van dit beroep raakten ook de ruim duizend brugwachtershuisjes in Nederland leeg en stil: ooit uitkijkposten van het dagelijks leven dat op straat voorbijtrok.

In Overbruggen, een audioproject van audiomaker en journalist Bart Huijser (30), stap je het brugwachtershuisje op de Koninginnebrug binnen en luister je naar verhalen van omwonenden. Terwijl het iconische Rotterdamse panorama zich voor je uitstrekt, hoor je via de koptelefoon hoe hun doodnormale alledaagse leven zich ontvouwt. Soms volg je de verhalen van een afstand, soms overbrug je die afstand en lijkt het alsof je bij iemand in de woonkamer zit.

Je hoort over de favoriete wandelroutes met de hond, een gesprek aan de keukentafel over favoriete muziek, of over multimiljardair Jeff Bezos die de geliefde Hefbrug wou demonteren voor zijn superjacht. Ondertussen dendert de stad onverstoord door. Door de audio, die je blik en aandacht stuurt, wordt het huisje weer een venster op de stad en het alledaagse leven.

Bart Huijser

De Ongelijkheidsmachine

De werking van het strafrechtstelsel verdiept bestaande kloven tussen arm en rijk, zwart en wit. Het is een veeleisend systeem waarbinnen deze spelers stem proberen te geven aan hun verlangen naar autonomie, aan hun eigen identiteit. Wie besluit over hen en wie mogen zij zijn? Wie ziet en hoort hen écht?

De Ongelijkheidsmachine weeft de verhalen van zes jongvolwassenen die in aanraking zijn gekomen met verschillende kanten van de Kafkaïaanse bureaucratie die het strafrecht met de zorg en schuldsanering verbindt. In de vorm van spoken word, dans, theater en rap nemen zij ons mee in hun verhaal, tot diep in hun wezen.

Deze voorstelling is ontwikkeld als onderdeel van het gelijknamige onderzoeksprogramma naar recht, discriminatie en systeemverandering. Het werk is het resultaat van een intensieve samenwerking tussen Lleca Teatro, Young Perspectives en de Universiteit van Amsterdam, mogelijk gemaakt door het Kenniscentrum Ongelijkheid.

Lleca Teatro, Young Perspectives & Kenniscentrum Ongelijkheid

Woensdag 25 maart

Deze avond markeert de officiële opening van het festival. Vanaf dit moment tot en met zondag 29 maart komen de drie programmalijnen van het festival (de residenties, het stadsprogramma en het professionalsprogramma) samen en ontvouwt het festival zich in zijn volle breedte. Het professionalsprogramma brengt community arts-groepen, makers en organisaties van over de hele wereld samen om kennis, ervaringen en praktijken uit te wisselen. Tegelijkertijd vinden er participatieve projecten plaats in verschillende delen van de stad, waarin lokale bewoners samen met een internationaal publiek actief deelnemen. Elke avond komen alle programmalijnen en bezoekers samen tijdens het gezamenlijke avondprogramma in Theater Zuidplein; het hart van het festival.

openingsavond

20:15u

An Fara (Het is begonnen)

An Fara is gemaakt door Mud Art en The Walk Productions en is geïnspireerd op THE HERDS, het grote internationale kunst- en klimaatproject dat in 2025 door Afrika en Europa trok.

An Fara is een onheilspellende uitdrukking uit Kaduna, Noord-Nigeria. Vroeger werd deze kreet gebruikt om mensen te waarschuwen bij acuut gevaar: vluchten of vechten. Zodra het werd geroepen, wist iedereen dat het om overleven ging – het moment waarop leven en dood dicht bij elkaar liggen. Deze krachtige voorstelling verbindt de geschiedenis van religieus geweld in Kaduna met de steeds ernstiger klimaatcrisis wereldwijd. De makers laten zien hoe milieuschade voelt als zo'n An Fara-moment: een alarmsignaal dat we niet langer kunnen negeren.

Met dans en theater vertelt de voorstelling het verhaal van twee systemen die tegelijk instorten: oude spirituele tradities en de natuur. Deze waren lange tijd met elkaar verbonden, maar bevinden zich nu allebei in nood. Dat roept opnieuw de An Fara-kreet op – een laatste waarschuwing die vraagt om gezamenlijke actie.

De wereldpremière van An Fara vindt plaats tijdens deze editie van het ICAF festival in Rotterdam.

late night stage

21:30u

De ICAF Late Night Stage is geopend elke avond van 25 tot en met 28 maart en vindt plaats in de foyer van Theater Zuidplein. Het biedt een levendige afsluiting van de laatste festivaldagen met een gevarieerd avondprogramma. Bezoekers kunnen genieten van liveoptredens die de diverse culturele invloeden van het festival weerspiegelen. Het is een unieke gelegenheid om te dansen, nieuwe mensen te ontmoeten en de energie van het festival in een informele setting te ervaren. Het programma is toegankelijk voor iedereen die de avond wil afsluiten met muziek en dans.

Donderdag 26 maart

De eerste volle dag binnen het ICAF professionals-programma bestaande uit een reeks ochtend sessies, workshops in de middag en een uitgebreid avondprogramma met theatervoorstellingen en filmvertoningen en opnieuw een late night stage met een live concert.

Ochtendsessies

Verbeeldingskracht in de Klimaatcrisis

In het kader van The Herds organiseren we tijdens het professionalsprogramma een interdisciplinair seminar waarin onderzoekers, studenten, kunstenaars, beleidsmakers en bewoners van Rotterdam samen in gesprek gaan over de gevolgen van klimaatverandering. Niet alleen vanuit ecologisch oogpunt, maar ook sociaal en economisch. Vaak wordt gezegd dat de klimaatcrisis een crisis van verbeelding is. Door elkaar op te zoeken en verschillende perspectieven te verkennen, kunnen we gedeelde waarden ontdekken en nieuwe manieren bedenken om deze complexe uitdaging aan te gaan. Dit is extra relevant omdat in veel landen, ongeacht de manier waarop mensen door klimaatverandering worden geraakt, grote kloof bestaat tussen perspectieven en belevingswerelden.

Zo fungeert dit gesprek als een laboratorium voor nieuwe ideeën, methodes en ontwikkeling binnen het culturele én sociale domein.

ICAF i.s.m. Culture for Climate Scotland & Lectoraat Ecosociaal Werk InHolland

Momenten van verbinding

Tijdens het festival worden bezoekers uitgenodigd om deel te nemen aan een reeks laagdrempelige, participatieve activiteiten die ruimte creëren voor ontmoeting, reflectie en verbinding. Aan de hand van speelse vragen, eenvoudige creatieve opdrachten en kleine gezamenlijke acties nodigen deze activiteiten festivaldeelnemers uit om te vertragen, elkaar te ontmoeten en de kracht van verbeelding te herontdekken als een manier om samen te zijn. Verwacht informele ontmoetingen waarin je herinneringen uitwisselt, terugblijkt op kinderlijke verbeelding, een kaart voor iemand schrijft of ontvangt, of meedoet aan toegankelijke icebreakers die gesprekken op gang brengen.

De activiteiten worden begeleid door Mariah en Makayla Madill, masterstudenten in het MA Theatre-programma van de University of Victoria, gespecialiseerd in applied theatre. Hun bijdrage is een uitnodiging om verbinding te maken: met anderen, met jezelf en met nieuwe manieren om ons tot elkaar te verhouden.

Voices of the Earth

In deze ochtendsessies binnen het ICAF Professionalsprogramma warm je je stem, lichaam en geest op. Onder begeleiding van Uruguayaanse muzikante en community art maker Maia Steinberg werk je met je stem aan verbinding, aanwezigheid en collectieve energie. Maia's aanpak creëert een gastvrije omgeving waar iedereen kan bijdragen, gehoord wordt en zich onderdeel van de gemeenschap voelt. De oefeningen vormen samen de basis voor het afsluitende concert op zondagmiddag...!

Maia Steinberg

OsoToriOso

OsoToriOso is een mobiel erfgoed- en verhalenproject rond de traditionele houten volkswoningen van Suriname, de oso's. Deze huizen werden tijdens en na de slavernij gebouwd door timmerlieden van Afrikaanse oorsprong die hun vrijheid hadden verworven. Binnen een systeem van onderdrukking en uitbuiting creëerden zij met hun vakmanschap plekken van trots, gemeenschap en hoop. De oso's dragen tot op vandaag verhalen van verzet, collectieve veerkracht en doorgegeven kennis in zich. Ze zijn het fundament van OsoToriOso. Het project is ontwikkeld in nauwe samenwerking met (oud-)bewoners, bouwers en makers in Suriname en Nederland, en met scholen en culturele organisaties in Suriname. Onderzoek naar de bouw van zo'n huis (die ook in het klein werd nagebouwd) belicht het vakmanschap van de ambachtslieden die ze hebben gemaakt. In Paramaribo, Amsterdam en nu in Rotterdam delen mensen persoonlijke herinneringen van het leven in deze huizen door samen te bouwen, te praten en te onderzoeken. Zo ontstaat een levend archief waarin koloniale geschiedenis en hedendaagse identiteitsvragen samenkomen.

Tijdens het ICAF krijgt OsoToriOso een vaste plek in de foyer van theater Zuidplein. Hier richten we een erf in: een ontmoetingsplek waar verhalen worden gedeeld en waar live wordt gebouwd aan een nauwkeurige, verkleinde versie van het Surinaamse moederhuis (schaal 1:5).

Stichting Under the Blue Surface

Town Anywhere: Rehearsing the Future

10:00-17:00u

Hoe zou de toekomst eruitzien als onze steden plekken zouden zijn waar de mens en natuur in verbinding met elkaar zouden samenleven? Je wordt uitgenodigd om naar het jaar 2035 af te “reizen” en deel te nemen aan het ontwerpen, bouwen en oefenen van deze toekomst.

Town Anywhere is een grootschalig project voor gezamenlijke verbeelding die grote groepen mensen samenbrengt om een fictieve stad van de toekomst te bedenken en een dag lang vorm te geven met ideeën, vragen en dromen. Deelnemers vertalen hun visies voor wijken, zorgsystemen, onderwijs, bestuur en openbare ruimtes naar een interactieve installatie waarin verbeelding en dialoog samenkomen.

In een tijd van grote, soms verlamdende maatschappelijke uitdagingen nodigt Town Anywhere uit tot actie door samenwerking. Door samen te bouwen en te ontwerpen verbeelden deelnemers modellen voor een mogelijke toekomst die oog heeft voor klimaat- en ecologische uitdagingen, en die gestoeld is op zorg, samenwerking en verbondenheid tussen mens en natuur.

Town Anywhere is een oefening in collectieve verbeelding en het terugnemen van zeggenschap over de stad waarin we willen leven en onze rol daarin. Je bent uitgenodigd om mee te doen. Samen te bouwen. Samen te creëren.

Ruth Ben-Tovim

Middagprogramma

13:30-17:00u

Facilitatie in de praktijk: leren van YATTA

In deze interactieve workshop neemt Dessa Quesada Palm, artistiek directeur van Youth Advocates Through Theater Arts (YATTA) in Dumaguete City (Filipijnen), deelnemers mee in de missie, visie en werkwijze van de organisatie. Vanuit YATTA's jarenlange inzet voor de empowerment van jongeren, sociale rechtvaardigheid en community theater laat de sessie zien hoe artistieke processen ruimte kunnen maken voor eigenaarschap, dialoog en verandering.

Als ervaren en bevlogen facilitator gaat Dessa verder dan het delen van theorie of praktijkvoorbeelden. Door middel van actieve oefeningen, reflectiemomenten en gezamenlijke opdrachten ervaren deelnemers zelf hoe facilitatie werkt als een artistieke en relationele praktijk. De workshop maakt voelbaar hoe verbeelding, vertrouwen en verbinding binnen groepen kunnen ontstaan en groeien. De sessie is warm, open en reflectief van toon en biedt zowel inspiratie als concrete handvatten.

Dessa Quesada Palm

De kunstenaar als leider in Community Arts

In deze workshop deelt Naomi Alexander (artistiek directeur van Brighton People's Theatre) inzichten uit haar onderzoek naar leiderschap in community arts, gefinancierd door de Arts and Humanities Research Council van het Verenigd Koninkrijk. Op basis van haar bevindingen en workshops met jongeren en community arts makers nodigt ze deelnemers uit in een gezamenlijke ruimte van reflectie en dialoog.

In dit open proces is ieders ervaring en perspectief welkom en positioneert Naomi zichzelf als medemaker. Door ervaringsgerichte oefeningen onderzoeken deelnemers wat het betekent om een co-creatief artistiek proces op gang te brengen en daar onderdeel van te zijn. Rollenspellen introduceren ethische dilemma's die vaak voorkomen in community arts, en stimuleren reflectie over verantwoordelijkheid, zorg, macht en besluitvorming.

Deze sessie erkent de complexe, vaak onzichtbare vaardigheden die kunstenaars al inzetten en opent een gesprek over hoe deze vormen van leiderschap beter begrepen, ondersteund en ontwikkeld kunnen worden.

Naomi Alexander

Recovery street – ‘He Tangata!’

Recovery Street biedt in heel Nieuw-Zeeland (Aotearoa) kunstzinnige therapie aan mensen die te maken hebben met psychische problemen, verslaving, dakloosheid of justitiële systemen. Het project He Tangata! – geïnspireerd door het Māori spreekwoord ‘He aha te mea nui o te ao? He tangata! He tangata! He tangata!’ (‘Wat is het belangrijkste in de wereld? Het zijn de mensen!’) – benadrukt de waarde van ieder individu. Ze werken met uiteenlopende kunstvormen zoals beeldende kunst, theater, muziek, spoken word, film, graffiti en traditionele Māori kunst (zoals kapa haka). He Tangata! combineert Westerse en Māori genezingsmethoden met traumabewuste therapieën zoals psychodrama, dramatherapie en narratieve therapie.

Op het ICAF 2026 geeft artistiek directeur en oprichter Chris Molloy een verdiepende workshop aan professionals in de kunsten, maar ook in de gezondheidszorg over hun methodiek waarin kunst en therapie elkaar op een gelijkwaardige manier versterken.

Chris Molloy

Whisper of Unity

In deze indrukwekkende dansvoorstelling laten jonge vrouwen uit Dar es Salaam, Tanzania, zien hoe zij strijden tegen genderongelijkheid en opkomen voor gelijke rechten. Door te dansen claimen ze hun eigen ruimte: hun strijd wordt zichtbaar, invoelbaar en tegelijk een middel tot emancipatie. Naast het maken van deze prachtige dansvoorstellingen verdienen ze namelijk bovendien hun eigen inkomen. In een samenleving waarin traditionele normen onderwijs en financiële zelfstandigheid vaak beperken, biedt dans voor deze jonge vrouwen letterlijk en figuurlijk een uitweg en een uitlaatklep, en opent het de weg naar onafhankelijkheid en zelfbeschikking.

Sisi Dance Theatre | Godchance Eden (Siger Maxter)

Waar verbeelding vleugels krijgt

Dans als creatieve vorm van (na)zorg

Voor jongvolwassenen met en na kanker is beweging meer dan fysieke oefening: het is emotionele verwerking, sociale verbinding en het herwinnen van autonomie en zelfvertrouwen. R.A.A.F. danst (Roots, Authenticity, Agape, Freedom) introduceert een vernieuwende visie op zorg, waarin dans een integraal onderdeel vormt van herstel.

Tijdens ICAF 2026 presenteert R.A.A.F. danst hun werkwijze via een workshop voor zorgprofessionals, dansdocenten en therapeuten, met aandacht voor methodieken rond dansinterventies in zorgcontexten. Tegelijkertijd vertonen we de documentaire *Bewogen Bewegen*, die gemaakt is in opdracht van de F|Fort Foundation over R.A.A.F. danst waarin 17 jonge vrouwen, begeleid door voormalig Scapino Ballet-dansers, door dans hun verhaal vertellen, hun kracht hervinden en een eindvoorstelling creëren. Zo laat R.A.A.F. danst zien hoe dans als community art kan bijdragen aan persoonlijke groei, herstel en positieve maatschappelijke impact.

Avondprogramma

19:00-20:00

YELKARAM

Het weven van een voorouderlijk lichaam

Yelkaram brengt het levende erfgoed van de Lenca-gemeenschap in Honduras tot leven in een krachtige voorstelling waarin hedendaagse dans, video en ritueel samenkomen. Het lichaam staat centraal als drager van herinnering, verzet en kennis: hoe worden de verhalen van onze voorouders, en onze verbinding met onze wortels, van generatie op generatie doorgegeven?

Het publiek wordt meegenomen op een fysieke en visuele reis: dansers verweven traditionele bewegingen met hedendaagse choreografie, begeleid door projecties van Lenca-landschappen, symbolen en textielpatronen. Rituele gebaren, stemonderzoek en ritmes laten zien hoe zorg voor het lichaam onlosmakelijk verbonden is met zorg voor de aarde.

De voorstelling is het resultaat van een nauwe samenwerking met de Lenca-vrouwen van MURILPAZ, die niet alleen hun cultuur beschermen, maar ook als waterbeschermers vechten voor het behoud van ecosystemen. Deze dialoog is urgent en actueel: inheemse culturen wereldwijd staan onder druk, en Yelkaram geeft hun stem een indrukwekkende, fysieke aanwezigheid op het podium.

Isadora Paz Taboada, Diana Lara, Gabriel Vallecillo (co-creators), Ronice Stratton en Kristen Rulifson. Speciale presentatie en Lenca-ritueel: Donatila Girón en Felicita López

There is another way

There Is Another Way volgt activisten van Combatants for Peace, een binationale beweging die werd opgericht door voormalige Israëlische soldaten en Palestijnse strijders die er in 2006 voor kozen hun wapens neer te leggen en zich gezamenlijk, op niet-gewelddadige wijze, te verzetten tegen het systeem van onderdrukking waaronder zij leefden.

Hun middelen omvatten educatie en kunst - deels geïnspireerd door Augusto Boals Theatre of the Oppressed - naast grassroots-activiteiten zoals gezamenlijke olijvenoogsten, protesten en beschermende aanwezigheid bij Palestijnse gemeenschappen die in de Westelijke Jordaanoever worden bedreigd door geweld van kolonisten en militair geweld. Aan de hand van persoonlijke verhalen creëren zij ruimte voor dialoog en empathie, puttend uit hun eigen ervaring van persoonlijke transformatie.

De film volgt de groep terwijl zij proberen betekenis te geven aan de verwoestende gevolgen van het bloedbad van 7 oktober en de genocide in Gaza, terwijl ze een alternatief proberen te ontwikkelen voor het dwingende denken in twee kampen. "In the midst of darkness we discover who we really are," schrijven de makers op hun website. De film laat zien dat vrede niet slechts een abstract ideaal is, maar een dagelijkse keuze die moed vereist in tijden van angst, verlies en verdeeldheid. De film opent ruimte voor reflectie, empathie en dialoog en nodigt ons uit om voorbij de grenzen van het conflict te kijken en onze gedeelde menselijkheid te herontdekken. There Is Another Way navigeert moedig door rouw en lijden om te laten zien wat er aan de andere kant ligt: hoop.

Content warning: De film bevat intense en gewelddadige documentaire beelden.

Nagesprek

Na de vertoning vindt een gesprek plaats met de oprichters van Combatants for Peace. Samen wordt gereflecteerd op thema's als vrede, verzoening en solidariteit, en wordt verkend wat het betekent om voor een andere weg te kiezen, zowel in conflictsituaties als in ons dagelijks leven.

A Reconsider Film, Stephen Apkon

late night stage

22:00u

De ICAF Late Night Stage is geopend elke avond van 25 tot en met 28 maart en vindt plaats in de foyer van Theater Zuidplein. Deze avond genieten we van de helende klanken van Amal Ensemble.

Ámàl Ensemble

Deze Amsterdamse band bestaat uit zeven jonge muzikanten uit Syrië, Siberië, Mexico en Frankrijk. Amal is Arabisch voor hoop (meervoud) en dat is precies wat de band brengt; muziek die je grenzen laat vergeten en werelden met elkaar verbindt. Luister naar de soulvolle echo's van de buzuk, droom weg bij de rijke harmonieën van de cello en beweeg mee op de stampende Mexicaanse ritmes.

Ámàl Ensemble is een initiatief van Orchestre Partout.

Vrijdag 27 maart

De tweede volle dag binnen het ICAF professionals-programma bestaande uit een reeks ochtend sessies, workshops in de middag, The Herds evenement in Rotterdam-Zuid, een uitgebreid avondprogramma met theatervoorstellingen en filmvertoningen en opnieuw sluiten we een indrukwekkende dag af met een late night stage met een live concert.

Ochtendsessies

Voices of the Earth

In deze ochtendsessies binnen het ICAF Professionalsprogramma warm je je stem, lichaam en geest op. Onder begeleiding van Uruguayaanse muzikante en community art maker Maia Steinberg werk je met je stem aan verbinding, aanwezigheid en collectieve energie. Maia's aanpak creëert een gastvrije omgeving waar iedereen kan bijdragen, gehoord wordt en zich onderdeel van de gemeenschap voelt. De oefeningen vormen samen de basis voor het afsluitende concert op zondagmiddag...!

Maia Steinberg

OsoToriOso

OsoToriOso is een mobiel erfgoed- en verhalenproject rond de traditionele houten volkswoningen van Suriname, de oso's. Deze huizen werden tijdens en na de slavernij gebouwd door timmerlieden van Afrikaanse oorsprong die hun vrijheid hadden verworven. Binnen een systeem van onderdrukking en uitbuiting creëerden zij met hun vakmanschap plekken van trots, gemeenschap en hoop. De oso's dragen tot op vandaag verhalen van verzet, collectieve veerkracht en doorgegeven kennis in zich. Ze zijn het fundament van OsoToriOso. Het project is ontwikkeld in nauwe samenwerking met (oud-)bewoners, bouwers en makers in Suriname en Nederland, en met scholen en culturele organisaties in Suriname. Onderzoek naar de bouw van zo'n huis (die ook in het klein werd nagebouwd) belicht het vakmanschap van de ambachtslieden die ze hebben gemaakt. In Paramaribo, Amsterdam en nu in Rotterdam delen mensen persoonlijke herinneringen van het leven in deze huizen door samen te bouwen, te praten en te onderzoeken. Zo ontstaat een levend archief waarin koloniale geschiedenis en hedendaagse identiteitsvragen samenkomen.

Tijdens het ICAF krijgt OsoToriOso een vaste plek in de foyer van theater Zuidplein. Hier richten we een erf in: een ontmoetingsplek waar verhalen worden gedeeld en waar live wordt gebouwd aan een nauwkeurige, verkleinde versie van het Surinaamse moederhuis (schaal 1:5).

Stichting Under the Blue Surface

Combatants for Peace

Combatants for Peace werd in 2006 opgericht door voormalige Israëlische soldaten en Palestijnse strijders die besloten hun wapens neer te leggen en geweld resoluut af te wijzen. Sindsdien werken zij samen om de bezetting te beëindigen en een rechtvaardige en duurzame vrede op te bouwen, onder andere via gezamenlijke acties zoals protesten, landbouwprojecten met Palestijnse gemeenschappen die bedreigd worden, gezamenlijke ceremonies en participatieve kunstprojecten. Te midden van ongekend lijden - van honger en verwoesting in Gaza tot toenemend geweld door kolonisten en druk van de bezetting op de Westelijke Jordaanoever - laten deze activisten hun stem horen voor een gedeelde toekomst.

Binnen het ICAF-professionalsprogramma zullen leden van het collectief een gesprek leiden waarin zij hun ervaringen delen en reflecteren op de rol van kunst, theater en ontmoeting in tijden van extreem geweld. Als zelden gehoorde bi-nationale stem in een historisch conflictgebied vormen zij een krachtig voorbeeld van geweldloos activisme en het onderhouden van menselijke verbinding.

Deze sessie vormt een aanvulling op de vertoning van de film *There Is Another Way* (op donderdagavond 26 maart, grote zaal, Theater Zuidplein), die de groep volgt in de nasleep van de aanval van 7 oktober en de daaropvolgende genocide in Gaza.

Momenten van verbinding

Tijdens het festival worden bezoekers uitgenodigd om deel te nemen aan een reeks laagdrempelige, participatieve activiteiten die ruimte creëren voor ontmoeting, reflectie en verbinding. Aan de hand van speelse vragen, eenvoudige creatieve opdrachten en kleine gezamenlijke acties nodigen deze activiteiten festivaldeelnemers uit om te vertragen, elkaar te ontmoeten en de kracht van verbeelding te herontdekken als een manier om samen te zijn. Verwacht informele ontmoetingen waarin je herinneringen uitwisselt, terugblijkt op kinderlijke verbeelding, een kaart voor iemand schrijft of ontvangt, of meedoet aan toegankelijke icebreakers die gesprekken op gang brengen.

De activiteiten worden begeleid door Mariah en Makayla Madill, masterstudenten in het MA Theatre-programma van de University of Victoria, gespecialiseerd in applied theatre. Hun bijdrage is een uitnodiging om verbinding te maken: met anderen, met jezelf en met nieuwe manieren om ons tot elkaar te verhouden.

Mariah en Makayla Madill

Aājoor | film

Aājoor is de eerste speelfilm ooit gemaakt in de Bajjika-taal, een taal die door meer dan 20 miljoen mensen wordt gesproken in India en Nepal. De film speelt zich af op het platteland van Bihar, een van de grootste deelstaten van India. Dit is een regio waar veel mensen noodgedwongen wegtrekken om ongeschoold werk te verrichten. Het verhaal volgt Saloni, een jong meisje dat probeert haar plek te vinden binnen de regels en verwachtingen van haar omgeving, terwijl ze blijft dromen van onderwijs en een mooiere toekomst.

De film is volledig gemaakt binnen een arme plattelandsgemeenschap, zonder steun van grote productiebedrijven. Het maken van Aājoor was een gezamenlijk leerproces. Meer dan 100 kinderen uit de omgeving deden actief mee aan de productie en leerden over verhalen vertellen, acteren, kijken en andere creatieve vaardigheden. Het project doet een poging om, door het maken van films, de cyclus van armoede, migratie en beperkte kansen te doorbreken. Aājoor geeft een stem aan een taal, een regio en levensverhalen die vaak nauwelijks zichtbaar zijn, zelfs binnen India zelf.

Aaryan Chandra Prakash

Middagprogramma

13:30-14:45u

Spelen met de werkelijkheid: theater, oorlog en gendersensitiviteit

In deze workshop delen Natasha Borenko (regie), Lidiia Golovanova (auteur/redacteur) en Beata Anna Schmutz (dramaturgie, artistiek leider van het Mannheimer Stadtensemble) inzichten uit het maakproces van *Krieg ist kein Spiel für Frauen* (Oorlog is geen spel voor vrouwen). Deze voorstelling stelt de ervaringen van vrouwen in oorlog centraal en onderzoekt kritisch het idee van conflict als strategie of spel.

De sessie richt zich op de manier waarop documentair materiaal en persoonlijke getuigenissen zijn vormgegeven met expliciete spelelementen, zoals regels, rollen, beurten en keuzes. Deelnemers onderzoeken hoe deze theatrale spelmechanieken de positie van het publiek beïnvloeden: wanneer identificeer je je, wanneer neem je afstand en wanneer word je aangesproken op je verantwoordelijkheid? De workshop reflecteert op de ethische en dramaturgische gevolgen van het inzetten van spel om thema's als geweld, macht en herinnering te behandelen, en nodigt uit tot gesprek over hoe spelstructuren bewust en kritisch kunnen worden toegepast binnen sociaal-artistieke en documentair-theatrale praktijken.

Nationaltheater Mannheim

Opnieuw verbinden door ritueel en theater

Deze immersieve workshop, gefaciliteerd door Héctor Aristizábal, is een kennismaking met een praktijk waarin community arts, collectieve heling en sociale verandering samenkomen. Via fysieke oefeningen, storytelling en hedendaagse rituelen worden deelnemers uitgenodigd in een gezamenlijke ceremoniële ruimte te stappen waarin persoonlijke ervaringen kunnen worden gedeeld en getransformeerd. Geworteld in diep ecologisch en collectief bewustzijn gebruikt dit werk theater, ritueel en reflectie als middelen voor verbinding en betekenisgeving.

IHéctor werkt al meer dan veertig jaar internationaal op het snijvlak van kunst, heling en sociale verandering. Hij is opgeleid in Theatre of the Oppressed en richtte in 2000 ImaginAction op. Sinds zijn terugkeer naar Colombia in 2017 ontwikkelt hij samen met anderen Re-Conectando: een cultureel laboratorium waarin theater en ritueel worden ingezet om te reageren op sociale en ecologische breuken.

Re-Conectando | Hector Aristizábal

Making of Aājoor

De kunst van Community Storytelling

Deze workshop sluit aan bij de vertoning van Aājoor, de eerste speelfilm in de Bajjika-taal, en biedt een verdiepend kijkje in het maakproces. Deelnemers onderzoeken hoe de verhalen zijn ontstaan, hoe het schrijfproces verliep en hoe er samen met de lokale gemeenschap, waaronder meer dan 100 kinderen, is gewerkt. Ook wordt stilgestaan bij de persoonlijke en maatschappelijke impact van het project en bij de manier waarop de esthetiek van de film in co-creatie is vormgegeven.

Daarnaast gaat de sessie in op low-budget film maken, werken met en binnen plattelandsgemeenschappen en andere initiatieven die vanuit deze organisatie zijn ontstaan. Er is volop ruimte voor dialoog en reflectie met het publiek.

De film Aājoor wordt vertoond op vrijdag 27 maart van 10.00 tot 12.00 uur in Theater Zuidplein.

Aaryan Chandra Prakash

Het Laagland: de betekenis van thuis

Sinds 2020 is theatergezelschap Het Laagland op uitnodiging van woningcorporatie ZOwonen te vinden in Geleen Zuid. Vanuit een vaste plek midden in de wijk onderzoekt Het Laagland wat 'thuis' betekent in een wijk vol verandering. Buurtbewoners, ook wel wijkmakers genoemd, werken in gelijkwaardige co-creatie samen met theatermakers en kunstenaars. Ze maken theater, muziek, radio, fotografie en kunst. Alle thema's en vormen die door de wijkmakers als interessant en belangrijk worden ervaren, kunnen de start zijn van een nieuw project. Wijkmakers ontdekken nieuwe perspectieven en talenten, krijgen meer zelfvertrouwen en komen dichter bij zichzelf én elkaar.

Op het ICAF geven de makers van Laagland binnen het professionals programma een workshop over hun doordachte en duurzame methodiek en nemen ze de bezoekers mee in de verhalen uit de wijk.

Het Laagland

De rode draad van het thuisgevoel

In deze workshop duiken deelnemers dieper in het idee achter De rode draad van het thuisgevoel: een community arts-project waarin borduurkunst wordt ingezet als middel om persoonlijke verhalen zichtbaar en voelbaar te maken. Wat betekent ‘thuis’ eigenlijk? Is het een plek, een persoon, een herinnering, een taal — of iets wat voortdurend in beweging is?

Onder begeleiding van Stichting Haags Verhaal en in samenwerking met de bedenker van het project, Zwitserse kunstenaar Kathrin Stalder, worden deelnemers uitgenodigd om stil te staan bij hun eigen gevoel van thuis en dit te vertalen naar een eenvoudige, maar betekenisvolle handeling: het borduren met felrood garen op een wit doekje. Elke steek staat voor een ervaring, een gemis, een verlangen of een moment van verbondenheid. De workshop laat ervaren hoe een individuele handeling onderdeel wordt van iets groters. De afzonderlijke borduursels vormen samen een groeiende installatie: een collectief kunstwerk waarin vele stemmen samenkomen. De sessie nodigt uit tot reflectie en uitwisseling en maakt voelbaar hoe gedeelde verhalen kunnen uitgroeien tot een gezamenlijk narratief; een tastbare verbeelding van wat ‘thuis’ kan zijn, in al zijn diversiteit en gelaagdheid.

Holding On and Reaching Out: de kunst van het wederopbouwen en verdiepen van verbindingen

Holding On and Reaching Out is een performatieve presentatie en een vertellende voorstelling waarin leden van het Citz Participate-team, onder wie Neil Packham en Elly Goodman, terugblikken op hun langdurige werk met gemeenschappen. De presentatie werpt licht op een bepalend moment in de geschiedenis van het Citizens Theatre: de ingrijpende transformatie van het gebouw en de organisatie.

Aan de hand van verhalen uit de praktijk, persoonlijke ervaringen en reflectie onderzoeken zij hoe dit proces van heropbouw een kans werd om opnieuw te definiëren wat het betekent om een publiek theater te zijn, en hoe de stemmen, vaardigheden en verbeeldingskracht van gemeenschappen ook in tijden van verandering centraal kunnen blijven staan.

Deze sessie is zowel een reflectie als een uitnodiging: om na te denken over hoe culturele instellingen verbindingen kunnen verdiepen, kunnen vasthouden aan wat ertoe doet, en samen met hun gemeenschappen verder kunnen groeien.

Citizens Theatre

BROTS: kunst, kwetsbaarheid en activisme

In deze workshop laat het Catalaanse theatergezelschap BROTS de deelnemers kennismaken met de artistieke en maatschappelijke context van hun werk. BROTS bestaat uit mensen die ervaringsdeskundig zijn op het gebied van mentale uitdagingen en ontwikkelt al meer dan veertien jaar een onderscheidende, collectieve praktijk waarin kunst, kwetsbaarheid en activisme nauw met elkaar verbonden zijn.

Deelnemers worden uitgenodigd om te onderzoeken hoe persoonlijke ervaringen worden vertaald naar theatrale taal, en hoe theater kan fungeren als middel voor onderlinge steun, empowerment en maatschappelijke verandering. De workshop biedt ruimte om perspectieven uit te wisselen over zorg, mentale gezondheid en artistieke verantwoordelijkheid, en om op een open en tastbare manier kennis te maken met de werkwijze van BROTS.

Brots

Discovering the echo from the shadows

Shadows United is een collectief van Rotterdamse kunstenaars met en zonder de juiste verblijfspapieren verbonden door een gedeelde droom: een wereld waarin iedereen toegang heeft tot fundamentele mensenrechten. Geïnspireerd door de waarden van Paulo Freire, Augusto Boal en Bertolt Brecht komen ze samen om uitdagende en vernieuwende kunst te maken. Ze gebruiken schaduwtheater om verhalen te vertellen en onzichtbare ervaringen zichtbaar te maken. Met licht, beweging en gerecycleerde materialen creëren ze een interactieve ruimte van verbeelding, solidariteit en hoop. Bezoekers worden uitgenodigd mee te ontdekken, te spelen en samen een eerlijkere, menselijkere wereld te verbeelden.

Shadows United

Cultuurbeleid & Community Arts

De grote lijnen van het internationale cultuurbeleid zijn vastgelegd na de Tweede Wereldoorlog. De principes van culturele democratisering - het idee dat het een publieke taak was om kunst en cultuur te verspreiden die door culturele autoriteiten als waardevol werden beschouwd - werden overgenomen door de nieuwe Europese verzorgingsstaten. Vanaf de jaren zestig werd dit steeds vaker ter discussie gesteld door ideeën over culturele democratie, waarin begrippen als pluralisme, participatie, gelijkwaardigheid en co-creatie als mensenrechten centraal kwamen te staan.

Vandaag de dag wordt cultuurbeleid - de basis waarop overheden kunstenaars en culturele voorzieningen ondersteunen - vaak onvoldoende begrepen, terwijl cultuur door verschillende politieke stromingen in toenemende mate instrumenteel wordt ingezet. Deze sessie gaat in op de achtergronden van deze ontwikkelingen en verkent principes van cultuurbeleid die geworteld zijn in mensenrechten en democratie, en die richting kunnen bieden in onzekere tijden. Daarbij wordt belicht waarom het relevant is dat zowel community arts makers als beleidsmakers zich tot cultuurbeleid verhouden, en hoe leren, debat en gezamenlijke ontwikkeling daarin een rol kunnen spelen.

OsoToriOso: workshop voor makers

OsoToriOso is een mobiel erfgoed- en verhalenproject in Suriname en Nederland rond de Surinaamse oso's: houten woningen die tijdens en na de slavernij werden gebouwd door timmerlieden van Afrikaanse oorsprong die hun vrijheid hadden verworven. In OsoToriOso fungeert zo'n huisje als drager van verhalen uit de Surinaamse diaspora, en groeit door ontmoetingen, workshops en intergenerationele uitwisseling uit tot een levend archief van herinnering en verbeelding.

In deze workshop voor community arts professionals delen de initiators de bredere context van en methodiek achter het project. Zij gaan in op de manier waarop ze verhalen ophalen, hoe deze worden vertaald naar een fysieke ruimte en een gedeelde tijd, en hoe een sociaal-artistiek project als deze kan bijdragen aan het herdefiniëren van geschiedenis. Deze workshop biedt inzicht in werken met tastbaar erfgoed, diaspora en jonge generaties en biedt inspiratie voor iedereen die werkt met persoonlijke verhalen en geschiedenis.

Stichting Under the Blue Surface

15:30u

The Herds: een confrontatie tussen mens en dier in de straten van Rotterdam (Zuid)

Een kudde levensgrote dierpoppen reist de wereld rond. In 2025 legde de kudde meer dan 20.000 kilometer af, langs steden als Kinshasa, Lagos, Dakar, Marrakesh, Casablanca, Madrid, Barcelona, Marseille, Arles, Parijs, Venetië, Manchester, Londen, Aarhus, Kopenhagen, Stockholm, Trondheim en de Poolcirkel. Voor de tiende editie van het ICAF-festival stormen ze Rotterdam binnen.

De kudde is onderweg, op de vlucht voor droogte, overstromingen of het verdwijnen van hun leefgebied. Terwijl ze de straten innemen, ontvouwt zich een indrukwekkende confrontatie tussen natuur en stad, tussen mens en dier. Rotterdamse kunstenaars, bewoners en studenten werden in een pre-festival residentie actief betrokken bij het co-creëren van twee grootschalige kunsevenementen, waarin spectaculaire visuele scènes ruimte geven voor verbeelding én aandacht vragen voor de desastreuze gevolgen van klimaatverandering wereldwijd. De eerste confrontatie is deze middag, op de Beijerlandse laan, Rotterdam Zuid.

The Herds is ontwikkeld door The Walk Productions (makers van Little Amal), onder artistieke leiding van Amir Nizar Zuabi. De levensgrote dierpoppen zijn ontworpen en gebouwd door Ukwanda Puppets and Designs Art Collective (Zuid-Afrika) en internationale makers. In Rotterdam komen de kudde tot leven in samenwerking met Dik Danstheater, studenten van Codarts (dans en muziek) en lokale gemeenschappen.

Avondprogramma

19:00-20:00

Love me by the hour

LOVE ME BY THE HOUR is een muzikale bewegingsvoorstelling van het inclusieve theatergezelschap Speels Collectief, dat hardnekkige clichés rond sekswerk bevraagt en openbreekt. Vertrekkend vanuit persoonlijke verhalen van sekswerkers en hun klanten laat de voorstelling zien hoe uiteenlopend de vormen van betaalde intimiteit zijn: van vluchtige ontmoetingen en puur verlangen tot langdurige connecties en intieme relaties. Voorbij het stereotype beeld van het rode licht richt de voorstelling zich op de menselijke dynamiek achter sekswerk. Door middel van muziek, beweging en tekst ontstaat een gelaagd portret van verlangen, wederkerigheid, kwetsbaarheid en keuzevrijheid. Met rode oortjes, maar zonder schaamrood, biedt LOVE ME BY THE HOUR een eerlijke en genuanceerde blik op een wereld die zelden in haar volle breedte wordt getoond.

Speels Collectief

Muses / A Bird Named Mansour dansfilm

Jordy Dik is inmiddels een gevierde Nederlandse choreograaf en community artist, bekend om zijn inclusieve dansmethode waarin alle lichamen even waardevol zijn en iedereen wordt uitgenodigd om te dansen. Voor vaste ICAF-bezoekers is hij een vertrouwd gezicht: Jordy begon ooit als jonge maker binnen het festival en groeide uit tot een toonaangevende stem in de hedendaagse dans.

In deze documentaire volgen we Jordy en vijf dansers van Compagnie Tiuri – het inclusieve danstheatergezelschap waarvan hij mede-oprichter en artistiek leider is – op hun reis naar Londen. Daar werken zij, op uitnodiging van Hofesh Shechter, samen met Shechter II. De film toont hun eerste lange periode weg van huis, het ontstaan van nieuwe vriendschappen en de liefde, ambitie en kwetsbaarheid die hun werk kenmerken.

Na de documentaire volgt A Bird Named Mansour, de dansfilm die voortkwam uit deze samenwerking. Geïnspireerd door de harde realiteit van een wereld in crisis en door vogels als symbool van vrijheid, verbeeldt de film een verlangen naar verbondenheid, menselijkheid en een vreedzamere toekomst.

Apatridas (Stateless)

Apátridas (Stateless) van Companhia Nova de Teatro geeft een stem aan ontheemden, migranten en vluchtelingen door theater te maken met in plaats van over de betrokkenen. De voorstelling is geïnspireerd op klassieke mythologische figuren zoals Cassandra, Hecuba, Prometheus en Hercules, en gebruikt deze universele verhalen als ingang om actuele menselijke crises te verkennen. De voorstelling is opgebouwd uit vier met elkaar verbonden solo's waarin spelers, waaronder acteurs uit Angola en Brazilië, reflecteren op thema's als identiteit en verlies van een thuis. Door deze persoonlijke en collectieve stemmen wordt de harde realiteit van migratie, ontheemding en de ontwrichting van samenlevingen zichtbaar gemaakt. Met een innovatieve mix van live performance, beeldtaal en digitale media onderzoekt Apátridas hoe mensen zich verhouden tot land, gemeenschap en toekomst in een wereld waarin grenzen en uitsluiting steeds meer van invloed zijn. De voorstelling verbindt persoonlijke verhalen met bredere sociale en politieke contexten en nodigt het publiek uit om na te denken over wat 'thuis' betekent en hoe we identiteit en menselijkheid vormgeven te midden van crisis en beweging.

Companhia Nova de Teatro

Late night stage

21:30u

De ICAF Late Night Stage is geopend elke avond van 25 tot en met 28 maart en vindt plaats in de foyer van Theater Zuidplein. Het biedt een levendige afsluiting van de laatste festivaldagen met een gevarieerd avondprogramma. Bezoekers kunnen genieten van liveoptredens die de diverse culturele invloeden van het festival weerspiegelen. Het is een unieke gelegenheid om te dansen, nieuwe mensen te ontmoeten en de energie van het festival in een informele setting te ervaren. Het programma is toegankelijk voor iedereen die de avond wil afsluiten met muziek en dans.

Zaterdag 28 maart

De derde en laatste volle dag binnen het ICAF professionals-programma bestaande uit een reeks ochtend sessies, workshops in de middag, het tweede grote evenement van The Herds in Rotterdam Centrum en een uitgebreid avondprogramma met theatervoorstellingen en filmvertoningen. Dit late night concert markeert de laatste ICAF-festivalavond en het belooft een feest te worden!

Ochtendsessies

Voices of the Earth

In deze ochtendsessies binnen het ICAF Professionalsprogramma warm je je stem, lichaam en geest op. Onder begeleiding van Uruguayaanse muzikante en community art maker Maia Steinberg werk je met je stem aan verbinding, aanwezigheid en collectieve energie. Maia's aanpak creëert een gastvrije omgeving waar iedereen kan bijdragen, gehoord wordt en zich onderdeel van de gemeenschap voelt. De oefeningen vormen samen de basis voor het afsluitende concert op zondagmiddag...!

Maia Steinberg

OsoToriOso

OsoToriOso is een mobiel erfgoed- en verhalenproject rond de traditionele houten volkswoningen van Suriname, de oso's. Deze huizen werden tijdens en na de slavernij gebouwd door timmerlieden van Afrikaanse oorsprong die hun vrijheid hadden verworven. Binnen een systeem van onderdrukking en uitbuiting creëerden zij met hun vakmanschap plekken van trots, gemeenschap en hoop. De oso's dragen tot op vandaag verhalen van verzet, collectieve veerkracht en doorgegeven kennis in zich. Ze zijn het fundament van OsoToriOso. Het project is ontwikkeld in nauwe samenwerking met (oud-)bewoners, bouwers en makers in Suriname en Nederland, en met scholen en culturele organisaties in Suriname. Onderzoek naar de bouw van zo'n huis (die ook in het klein werd nagebouwd) belicht het vakmanschap van de ambachtslieden die ze hebben gemaakt. In Paramaribo, Amsterdam en nu in Rotterdam delen mensen persoonlijke herinneringen van het leven in deze huizen door samen te bouwen, te praten en te onderzoeken. Zo ontstaat een levend archief waarin koloniale geschiedenis en hedendaagse identiteitsvragen samenkomen.

Tijdens het ICAF krijgt OsoToriOso een vaste plek in de foyer van theater Zuidplein. Hier richten we een erf in: een ontmoetingsplek waar verhalen worden gedeeld en waar live wordt gebouwd aan een nauwkeurige, verkleinde versie van het Surinaamse moederhuis (schaal 1:5).

Stichting Under the Blue Surface

Momenten van verbinding

Tijdens het festival worden bezoekers uitgenodigd om deel te nemen aan een reeks laagdrempelige, participatieve activiteiten die ruimte creëren voor ontmoeting, reflectie en verbinding. Aan de hand van speelse vragen, eenvoudige creatieve opdrachten en kleine gezamenlijke acties nodigen deze activiteiten festivaldeelnemers uit om te vertragen, elkaar te ontmoeten en de kracht van verbeelding te herontdekken als een manier om samen te zijn. Verwacht informele ontmoetingen waarin je herinneringen uitwisselt, terugblijkt op kinderlijke verbeelding, een kaart voor iemand schrijft of ontvangt, of meedoet aan toegankelijke icebreakers die gesprekken op gang brengen.

De activiteiten worden begeleid door Mariah en Makayla Madill, masterstudenten in het MA Theatre-programma van de University of Victoria, gespecialiseerd in applied theatre. Hun bijdrage is een uitnodiging om verbinding te maken: met anderen, met jezelf en met nieuwe manieren om ons tot elkaar te verhouden.

Mariah en Makayla Madill

De hardcore club

Tegenwoordig is community arts, participatieve kunst of sociaal-artistiek werk niet meer weg te denken uit het culturele veld. Het aantal makers en organisaties dat samen met specifieke gemeenschappen projecten ontwikkelt, is de afgelopen jaren enorm gegroeid. Decennia geleden lag dat heel anders: wereldwijd waren er slechts een handvol pioniers die community arts durfden te ontwikkelen. Zij vielen, stonden weer op, leerden, heruitvonden zichzelf en verbeterden hun praktijk - een proces waar onze sector nog steeds veel van kan leren.

Nu gaan veel van deze gezelschappen door een generatiewisseling en vieren ze hun 30- of zelfs 50+ jarig jubileum. In dit gesprek nodigen we deze gezelschappen uit om hun bestaan te vieren én de balans op te maken: welke lessen hebben ze geleerd? En welke nieuwe uitdagingen en dilemma's ontstaan nu in reactie op de actuele realiteit binnen én buiten de culturele sector?

Drama Box (Singapore), Rotterdams Wijktheater (Netherlands), Stut Theater (Netherlands), Junction Arts (VK) en Citizens Theatre (Schotland)

Home of Hope

IMPACT is een wereldwijde organisatie die zich inzet voor de kracht van kunst en cultuur om conflicten te transformeren en bij te dragen aan meer creatieve, rechtvaardige en inclusieve samenlevingen. De organisatie ondersteunt kunstenaars, cultureel werkers, onderzoekers en andere professionals werkzaam in conflictgebieden of die zich bezighouden met complexe maatschappelijke vraagstukken, en biedt ruimte voor uitwisseling, collectieve actie die grenzen en disciplines overstijgt.

Op het ICAF lanceert IMPACT hun Home of Hope: een community en ontmoetingsruimte voor uitwisseling, ontwikkeling en solidariteit. Deze sessie nodigt ICAF-deelnemers uit om met elkaar in contact te komen, mogelijkheden voor samenwerken of duurzame uitwisseling te verkennen, praktijken te delen en elkaar te ondersteunen. Via inspirerende sprekers en groepsgesprekken worden deelnemers uitgenodigd zich te laten inspireren en betekenisvolle verbindingen aan te gaan. Daarnaast is deze sessie een open uitnodiging om deel te worden van IMPACT's wereldwijde Home of Hope-community waarmee het netwerk met elkaar verbonden blijft, ook na het ICAF.

IMPACT

Middagprogramma

13:30-14:45u

Repeteren van de toekomst: verbeelding als gezamenlijke praktijk

In deze lezing en workshop onderzoeken deelnemers de werking en de kracht van collectief verbeelden. Door samenwerking, collectieve verantwoordelijkheid en gezamenlijke verbeelding ontstaan tijdelijke gemeenschappen van mensen die elkaar daarvoor niet kenden, en dat in soms een verrassend korte tijd. De sessie gaat in op wat ervoor nodig is om mensen die elkaar nog niet kennen samen te laten werken, gezamenlijk keuzes te laten maken en vertrouwen en verbondenheid op te bouwen. Verbeelding wordt hierbij niet gezien als iets individueels, maar als een gezamenlijke sociale vaardigheid die je kunt oefenen en ontwikkelen.

Community art kunstenaar en facilitator Ruth Ben-Tovim geeft in deze sessie een inkijkje in haar werkwijze. Ze deelt de principes, keuzes en lessen die haar praktijk in de afgelopen 25 jaar hebben gevormd, met speciale aandacht voor Town Anywhere: een grootschalig proces waarin een tijdelijke gemeenschap samen een toekomstvisie ontwikkelt. Dit project vindt een dag eerder plaats tijdens het ICAF-festival, op donderdag 27 maart.

Ruth Ben-Tovim

Inclusie als fundament

In deze workshop deelt Speels Collectief hun inclusieve werkwijze, waarin wederkerigheid en gelijkwaardigheid geen toevoegingen zijn, maar de basis van de organisatie en het artistieke proces. Het gezelschap gaat in op hoe samenwerking binnen het collectief is georganiseerd, hoe materiaal ontstaat en hoe keuzes, rollen en verantwoordelijkheden worden verdeeld. Aan de hand van voorbeelden uit hun praktijk reflecteren zij op dynamiek, machtsverhoudingen en vertrouwen, en brengen zij eigen actuele vraagstukken in. De workshop biedt ruimte voor uitwisseling en is bedoeld voor makers en professionals die inclusie als artistiek en ethisch uitgangspunt willen verdiepen.

Speels Collectief

Gedeelde grond: luisteren naar ruimte en in kaart brengen van plek

In de afgelopen tien jaar ontwikkelden Hui-Ling Koh en Xuemei Han de methodiek Community Mapping binnen hun community arts-praktijk in Singapore. In deze workshop maken zij deelnemers hiermee vertrouwd en worden zij uitgenodigd om te vertragen en aandachtig te kijken naar hoe ruimte wordt gevormd door het alledaagse leven, gedeelde geschiedenissen en collectieve verbeelding. Community Mapping is een manier om samen te luisteren, waar te nemen en betekenis te geven.

Aan de hand van opdrachten, gesprekken en een hands-on Community Mapping-oefening introduceert de workshop Community Mapping als een ethisch en creatief vertrekpunt, waarin samenwerking en verbeelding worden gezien als fundamenteën voor een duurzame community arts-praktijk. Met concrete voorbeelden uit Singapore ligt de nadruk op proces boven product en op het steeds opnieuw stellen van de vraag hoe kunstenaars mét gemeenschappen kunnen creëren in plaats van voor hen. Daarbij laat de workshop zien hoe collectieve wijsheid nieuwe mogelijkheden kan openen voor verbondenheid, zeggenschap en het gezamenlijk vormgeven van de ruimte van het gemeenschappelijke.

Koh, Hui-Ling en Han, Xuemei (Drama Box & ICAF Hub Singapore)

Weaving the Ancestral Body

De Hondurese choreografen Isadora Paz Taboada en Diana Lara leiden een workshop waarin het creatieve proces achter de voorstelling *Yelkaram: Weaving the Ancestral Body* wordt verkend. De workshop belicht hoe het lichaam herinnering, verzet en kennis draagt, en hoe traditionele bewegingen, stemonderzoek en ritmes worden verweven met hedendaagse choreografie.

Deelnemers krijgen inzicht in de samenwerking met de Lenca-vrouwen van MURILPAZ, de culturele en ecologische verhalen die centraal staan in *Yelkaram*, en de methoden waarmee kunst en ritueel zowel persoonlijke als collectieve transformatie bevorderen.

Isadora Paz Taboada en Diana Lara

Theater als institutionele spiegel

In deze workshop gaan de makers van het Rotterdams Wijktheater in op de theatertweeluik Verloren Onschuld en Verloren Jeugd, die is gemaakt in nauwe samenwerking met slachtoffers van het toeslagenschandaal. In dit schandaal werden tienduizenden gezinnen ten onrechte beschuldigd van fraude als gevolg van institutioneel racisme, uitgevoerd door een discriminerend algoritme dat mensen met een niet-Nederlandse achternaam of uit minder geprivilegieerde wijken selecteerde. Gezinnen werden gedwongen bedragen tot wel €100.000 terug te betalen: geld dat zij niet verschuldigd waren en niet hadden, met diepe en langdurige gevolgen.

Gedurende drie jaar werkte het Rotterdams Wijktheater met gedupeerde Rotterdammers om geleefde ervaringen om te zetten in theater en zo systemisch onrecht zichtbaar te maken via persoonlijke verhalen. De impact van de projecten was voelbaar van buurthuizen tot aan de Tweede Kamer. In deze workshop reflecteren de makers op hoe deze impact tot stand kwam en waarom zij na het theatertweeluik kozen voor het maken van twee korte films, die nu worden ingezet in het onboardingprogramma van de Uitvoeringsorganisatie Herstel Toeslagen (UHT) om nieuwe medewerkers te confronteren met de menselijke gevolgen van dit schandaal.

Rotterdams Wijktheater

Companhia Nova de Teatro: van persoonlijk naar universeel verhaal

In deze workshop nemen de makers van Companhia Nova de Teatro uit Brazilië je mee in hun werkwijze en het proces achter hun voorstelling Apátridas (Stateless). Centraal staat de manier waarop zij theater maken over en met mensen die vaak geen podium krijgen en over hoe ze persoonlijke verhalen verweven met universele thema's en mythische verhalen, om zo te komen tot een theatrale ervaring die zowel lokaal als globaal resoneert.

Deelnemers krijgen inzicht in de maatschappelijke context waarin de voorstelling is ontstaan. Aan de hand van oefeningen en voorbeelden laten de makers zien hoe theater, beeldende kunst en digitale media worden ingezet om persoonlijke én collectieve stemmen een podium te geven.

Comphia Nova de Teatro

Het Laagland: de betekenis van thuis

Sinds 2020 is theatergezelschap Het Laagland op uitnodiging van woningcorporatie ZOwonen te vinden in Geleen Zuid. Vanuit een vaste plek midden in de wijk onderzoekt Het Laagland wat ‘thuis’ betekent in een wijk vol verandering. Buurtbewoners, ook wel wijkmakers genoemd, werken in gelijkwaardige co-creatie samen met theatermakers en kunstenaars. Ze maken theater, muziek, radio, fotografie en kunst. Alle thema's en vormen die door de wijkmakers als interessant en belangrijk worden ervaren, kunnen de start zijn van een nieuw project. Wijkmakers ontdekken nieuwe perspectieven en talenten, krijgen meer zelfvertrouwen en komen dichterbij zichzelf én elkaar.

Op het ICAF geven de makers van Laagland binnen het professionals programma een workshop over hun doordachte en duurzame methodiek en nemen ze de bezoekers mee in de verhalen uit de wijk.

Het Laagland

Taking Care / Making Care: Het verkennen van de kunst van het proces

In deze workshop nodigt James Thompson deelnemers uit om de esthetiek van zorgzaamheid binnen hun eigen community arts-praktijk te onderzoeken. Na een korte inleiding in wat Care Aesthetics inhoudt wordt deze workshop vooral een werksessie waarin deelnemers actief reflecteren op concrete voorbeelden uit hun eigen praktijk.

Samen verkennen zij welke elementen binnen hun maakproces een esthetische waarde dragen die vaak onopgemerkt blijft, maar ook waar spanningen ontstaan wanneer de zorgvuldigheid van een proces onder druk komt te staan. De focus ligt dus op het toepassen van theorie van Care Aesthetics in de praktijk, met Thompson als coach en facilitator.

James Thompson

Ethics & community art

Co-creatie gaat over het oefenen met macht en - als het goed gebeurt - over het delen daarvan. Dat brengt onvermijdelijk ethische vragen met zich mee. Bijvoorbeeld, financiers kunnen proberen invloed uit te oefenen op de inhoud van kunst of voorstellingen, makers kunnen worden aangesproken op culturele toe-eigening, en bepaalde verhalen of identiteiten kunnen als kwetsend worden ervaren. Goede bedoelingen alleen zijn niet genoeg; ze kunnen zelfs onderdeel van het probleem zijn. Wat nodig is, zijn een heldere visie en duidelijke uitgangspunten.

Het omgaan met ethische dilemma's hoort bij de dagelijkse praktijk van co-creatie en is een wezenlijk onderdeel van het werk. In deze sessie verkennen we enkele van deze vraagstukken en krijgen deelnemers handvatten om ethiek in hun eigen praktijk te bespreken en toe te passen. We werken met een concreet voorbeeld; wie zelf een ethisch dilemma uit de eigen praktijk wil inbrengen, is welkom dit te delen.

Arlene Goldbard & François Matarasso

Discovering the echo from the shadows

Shadows United is een collectief van Rotterdamse kunstenaars met en zonder de juiste verblijfspapieren verbonden door een gedeelde droom: een wereld waarin iedereen toegang heeft tot fundamentele mensenrechten. Geïnspireerd door de waarden van Paulo Freire, Augusto Boal en Bertolt Brecht komen ze samen om uitdagende en vernieuwende kunst te maken.

Ze gebruiken schaduwtheater om verhalen te vertellen en onzichtbare ervaringen zichtbaar te maken. Met licht, beweging en gerecycleerde materialen creëren ze een interactieve ruimte van verbeelding, solidariteit en hoop. Bezoekers worden uitgenodigd mee te ontdekken, te spelen en samen een eerlijkere, menselijkere wereld te verbeelden.

Shadows United

15:30u

The Herds: stadscentrum

Een kudde levensgrote dierpoppen reist de wereld rond. In 2025 legde de kudde meer dan 20.000 kilometer af, langs steden als Kinshasa, Lagos, Dakar, Marrakesh, Casablanca, Madrid, Barcelona, Marseille, Arles, Parijs, Venetië, Manchester, Londen, Aarhus, Kopenhagen, Stockholm, Trondheim en de Poolcirkel. Voor de tiende editie van het ICAF-festival stormen ze Rotterdam binnen.

De kudde is onderweg, op de vlucht voor droogte, overstromingen of het verdwijnen van hun leefgebied. Terwijl ze de straten innemen, ontvouwt zich een indrukwekkende confrontatie tussen natuur en stad, tussen mens en dier. Rotterdamse kunstenaars, bewoners en studenten werden in een pre-festival residentie actief betrokken bij het co-creëren van twee grootschalige kunsevenementen, waarin spectaculaire visuele scènes ruimte geven voor verbeelding én aandacht vragen voor de desastreuze gevolgen van klimaatverandering wereldwijd. **Na de Beijerlandseleen gisteren, is dit de tweede en finale confrontatie in het hart van de stad, bij het stadhuis van Rotterdam.**

The Herds is ontwikkeld door The Walk Productions (makers van Little Amal), onder artistieke leiding van Amir Nizar Zuabi. De levensgrote dierpoppen zijn ontworpen en gebouwd door Ukwanda Puppets and Designs Art Collective (Zuid-Afrika) en internationale makers. In Rotterdam komen de kudde tot leven in samenwerking met Dik Danstheater, studenten van Codarts (dans en muziek) en lokale gemeenschappen.

Avondprogramma

19:00-20:00

Luckiest Girl Alive

Dit aangrijpende verbatim poppentheaterstuk volgt het leven van activiste Hoda Ali, van haar jeugd in Somalië tot haar vlucht naar Europa als overlever van meisjesbesnijdenis en genitale verminking. Met uiterste zorg brengt de voorstelling haar verhaal in beeld: van onbezorgd kinderspel tot het ingrijpende besnijdenisritueel op zevenjarige leeftijd, met alle medische en emotionele gevolgen van dien. De voorstelling geeft op een respectvolle en informatieve manier inzicht in vrouwelijke genitale verminking en draagt bij aan de uitbanning ervan. Via poppentheater, projecties en verhalen deelt Hoda haar boodschap: “Als je één meisje redt, red je een generatie.” Na afloop van de voorstelling vindt een nagesprek plaats.

Nikki Charlesworth, Hoda Ali, Alison Denholm

Krieg ist kein spiel für Frauen

Oorlog is geen spel voor vrouwen

Oorlog wordt te vaak geportretteerd als een mannelijk verhaal, in het nieuws, in romans, in ons collectief bewustzijn, én op toneel. In deze voorstelling wordt dit uitgangspunt omgedraaid en worden vrouwelijke stemmen de vertellers.

Spel als een manier om de wereld te begrijpen is het uitgangspunt van deze voorstelling. Spel bevat een groot potentieel: het creëert niet alleen een afspiegeling van onze wereld, maar biedt ook de mogelijkheid om ons een vreedzame toekomst te verbeelden. Oorlog weerspiegelt zich eveneens in spel, bijvoorbeeld in jongensspellen: ze schieten met stokjes, vechten met zwaarden of waterpistolen. In first-person shooters en strategische computerspellen worden oorlogen gesimuleerd. Maar waar zijn eigenlijk de vrouwen in deze spellen, en welke rollen vervullen zij in echte oorlogen? Om antwoorden op deze vragen te vinden, ging theatermaker Natasha Borenko in Mannheim op zoek naar verhalen van vrouwen die oorlog hebben meegemaakt. Het resultaat is een theateravond die door het verkennen van persoonlijke verhalen en het transformeren van spel een nieuwe wereld schept.

Een cast bestaat uit 17 vrouwen afkomstig uit Oekraïne, Koerdistan, Syrië, Iran, Turkije, Nigeria, Kosovo, Bosnië, Kroatië en Duitsland. De van oorsprong Siberische regisseur Natasha Borenko ontwikkelt politiek theater, waarbij participatie en spel een instrument is om systemen te deconstrueren en maatschappelijke verandering te oefenen. De teksten zijn samengesteld door Lidiia Golovanova, die de persoonlijke verhalen van vrouwen heeft verzameld.

Stadtensemble NTM Mannheim

Avondprogramma

20:30u

Eucaristia

Tijdens ICAF 2026 presenteert het Catalaanse gezelschap BROTS hun krachtige voorstelling Eucaristia. Het gezelschap bestaat uit ervaringsdeskundigen op het gebied van kwetsbare mentale gezondheid en mentale uitdagingen. Met gezang, kreten en spel brengen zij zelf hun verhalen op het podium, en houden het publiek een directe spiegel voor.

Eucaristia onderzoekt hoe religieuze en conservatieve waarden nog steeds onzichtbaar doorwerken in de samenleving en hoe dit lijden kan veroorzaken. Dit project is een artistiek pleidooi voor geestelijke gezondheidszorg als een collectieve praktijk, in plaats van individuele therapie, en staat voor transformatie, solidariteit en een menselijkere benadering. Vanuit veertien jaar gezamenlijke artistieke praktijk delen de makers verhalen over bevrijding, onderlinge steun en activisme op het gebied van mentale gezondheid.

Brots de Utopia

Late night stage

21:30u

De ICAF Late Night Stage is geopend elke avond van 25 tot en met 28 maart en vindt plaats in de foyer van Theater Zuidplein. Het biedt een levendige afsluiting van de laatste festivaldagen met een gevarieerd avondprogramma. Bezoekers kunnen genieten van liveoptredens die de diverse culturele invloeden van het festival weerspiegelen. Het is een unieke gelegenheid om te dansen, nieuwe mensen te ontmoeten en de energie van het festival in een informele setting te ervaren. Het programma is toegankelijk voor iedereen die de avond wil afsluiten met muziek en dans. Deze laatste avond sluiten we af met zwoele salsabeats!

Zondag 29 maart

De laatste festival dag! Moe maar voldaan komen we voor de laatste keer samen voor deze 10e editie van het ICAF in Theater Zuidplein. De dag staat in het teken van het vieren van alle bijzondere momenten die we hebben beleefd en de mensen die we de afgelopen dagen hebben ontmoet. We sluiten af met een afscheidslunch, een afscheidsritueel en een communityconcert waar iedereen aan mee kan doen.

Farewell lunch 12-30u

Voorafgaand aan het afsluitende ritueel en het muzikale slot van ICAF zijn alle deelnemers welkom bij een gezamenlijke afscheidslunch. Een informele gelegenheid om samen te eten, ervaringen uit te wisselen en afscheid te nemen, voordat we het programma gezamenlijk afronden.

Farewell ritual 13-30u

**Re-Conectando: een
afscheidsritueel
Héctor Aristizábal,
Colombia**

Als afsluitend ritueel voor de internationale ICAF-community die in Rotterdam samenkwam, nodigt Héctor Aristizábal deelnemers uit voor een gezamenlijk afscheid. Via beeld, gebaren en verbeelding krijgen festivalbezoekers de kans om vorm te geven aan wat ze hebben gevoeld en geleerd, en zo terug te keren naar hun dagelijkse realiteit met meer aandacht, verbinding en zorg.

Héctor is theatermaker, ritueelbeoefenaar en artistiek facilitator, met meer dan veertig jaar ervaring in community arts, collectieve heling en sociale verandering. Hij is opgeleid in de Theatre of the Oppressed methodiek en richtte in 2000 ImaginAction op. Sindsdien werkte hij in meer dan vijftig landen aan het transformeren van conflicten en het helen van collectief trauma.

Sinds zijn terugkeer naar Colombia in 2017 co-creëert Héctor Re-Conectando, een cultureel laboratorium dat werkt rondom de diepe sociale en ecologische schade die decennia van gewapend conflict hebben achtergelaten. Re-Conectando organiseert ervaringsgerichte workshops in de natuur, waar theater, ecologie en ritueel samenkomen. Hier ontstaan gedeelde ruimtes voor verhalen, getuigenis en het voorzichtig verwerken van geleefde ervaringen.

Dit afscheidsritueel is een uitnodiging om even stil te staan, te luisteren en ons te herinneren dat cultuur, in de kern, niet alleen iets is dat we consumeren of produceren, maar iets dat we samen beleven, vooral in tijden waarin we rouwen, loslaten en opnieuw beginnen.

Community performance 16:00u

Voices of the Earth: een muzikale community voorstelling onder leiding van Maia Steinberg

Samen met lokale deelnemers en internationale ICAF-gasten werkte Maia toe naar een participatief zondagmiddagconcert in de grote zaal van Theater Zuidplein, als onderdeel van de afsluiting van ICAF 2026.

In deze allerlaatste voorstelling van het festival nodigen we het publiek uit om mee te doen. Om samen ruimte voor verbeelding te scheppen. Om van zich te laten horen. Om middels geluid de verhalen van de ander te dragen. Na dit concert voel je de kracht van een gemeenschap. Tijdens het concert is de hele wijk welkom om mee te zingen: jong en oud, van dichtbij en ver weg. Voices of the Earth is een open en gastvrij community concert waarin ontmoeting, verbinding en collectieve kracht centraal staan.

Colofon

ORGANISATIE

Het International Community Arts Festival (ICAF) bestaat sinds 2001 en groeide onder de vleugels van het Rotterdams Wijktheater uit tot het internationale festival dat het vandaag is. Met meer dan twintig jaar ervaring in community arts in Rotterdam ontwikkelde ICAF zich tot het grootste internationale platform voor community arts.

Sinds 2025 bestaat het ICAF ook als een zelfstandige stichting. De tiende editie van het festival markeert het begin van deze nieuwe fase.

TEAM

ICAF werkt met een klein kernteam en een groot, betrokken netwerk van freelancers en vrijwilligers. Samen maken zij het festival mogelijk. Tijdens het festival groeit het team uit met producenten, technici en meer dan vijftig vrijwilligers, die zorgen voor de persoonlijke aanpak waar ICAF om bekendstaat. Met deze flexibele organisatie blijft ICAF lokaal geworteld en internationaal verbonden.

KERNTEAM

Directeur-bestuurder: **Anamaria Cruz**

Creatief directeur: **Jasmina Ibrahimovic**

Co-programmeur: **Amy Gowen**

Financieel medewerker: **Albert Casan Milla**

PROJECTTEAM FESTIVAL

Creatief producent stadsprogramma: **Joost Roskam**
Fondsenwerving: **Kristin de Groot, Iris Korll**
Productiemedeweker: **Iris Korll**
Productieleiding: **Elise de Fooij**
Communicatie & marketing: **Toke Voornhout, Famke Bloem**
Techniek: **Edgar Davids**

TEAM ROTTERDAMS WIKTHEATER

Creatief producent: **Stefan van Hees, Nadja Polman**
Productiemedewerker: **Marion van Dragt**
Techniek: **Robert-Jan Schmidt**

LOKAAL PROJECTTEAM THE HERDS

Productie: **Stichting de Loodsen**
Marketing: **Talitha Molen**
Techniek: **Edgar Davids**

ICAF werkt met een groot, betrokken netwerk van freelancers en vrijwilligers. Samen maken zij het festival mogelijk.

PARTNERS

Het ICAF kan al jarenlang rekenen op sterke partners die het festival mede mogelijk maken. **Theater Zuidplein** en **Podium Islemunda** zijn de twee hoofdlocaties van het festival en vormen het hart van het programma. Daarnaast werkt ICAF samen met een breed netwerk van programmapartners en locatiepartners in de stad, die elk op hun eigen manier bijdragen aan de realisatie van projecten en evenementen tijdens het festival.

ICAF is dankbaar voor de steun van het **Fonds voor Cultuurparticipatie, Rotterdam Festivals**, de **Gemeente Rotterdam** en het VSB Fonds, zonder wie de verwezenlijking van ICAF 2026 niet mogelijk zou zijn.

ICAF 2026

WWW.ICAFROTTERDAM.COM